

n i n g: Men Repræsentationen!). Om Repræsentationen stod der kun, at det kongevalgte Element ikke maatte gives en uforholdsmæssig Styrke, men der er aldeles ikke talt om Folkevalg; Adressens bestemte Udtryk er, at det kongevalgte Element ikke maa gives en uforholdsmæssig Styrke. Altsaa det huske vi vel paa. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) udtalte derom, da han havde Ordet, stærkt bevæget: „hellere Intet end en saadan Forsatning som den, der foreligger“. Men dette kan ikke tages efter Ordet; thi naar vi forkaste dette Udkast og ikke gaae ind paa Fællesforsatningen, staaer der da et tomt Intet bagved? Er der da blot Dde og Tomhed, et reent Intet? Nei! thi det danske Monarchie bestaaer ligesuldt. Den danske Stat er ligesuldt til, den har sin lovlige retmæssige Herfter og en bestemt Arvesølge. Dets forskjellige Landsdele skulle vedblive at være sammen, efter hvad der er besluttet i Cabinetternes Raad, saaledes at de udgjøre et samlet, uadskilleligt Hele. Derfor kan man ikke sige: „der er Intet bagved, nu kunne vi begynde at skabe“. Men dersom dette nu ikke kan gaae, hvis det danske Monarchie derved maatte blive udsat for Rystelser, have vi saa Ret til at sige, naar vi blot stemme efter vor egen Overbeviisning, „lad komme, hvad der komme vil“, have Folkets Repræsentanter Ret til at kaste Statens Bestaaen og Sammenhold saaledes hen til en ubestemt og ubestemmelig Afgjørelse. Er det ikke for Staten den første Fordring, at den bestaaer. Det er ønskeligt, at dens Førere udvikle alle gode Kræfter, fremme dens forskjellige Interesser, men at være er dog for Statssamfundet den første Lov. Man kan derfor ikke berolige sig med, at der Intet er. Jo, Noget er der dog, og det Noget, som er vigtigt og dyrebart for os Alle, nemlig det danske Monarchie, som vi ikke saaledes kunne kaste bort.

Blandt en af de forunderligste Indvendinger, jeg har hørt mod det foreliggende Udkast, er navnlig en, der er fremhævet af Rigsdagsmanden for Holbeks 2den Valgkreds (Tscherning), som gaaer ud paa, at denne Forsatningslov indskrænkede den danske Konges Magt, idet den sætter ham under Formynderskab af

et Geheime=Statsraad, imedens det skal staae klart for Alle, at den danske Rigsdag har høvdedet og fremdeles skal vedblive at høvde Monarchiens Ret og Monarchiens Høihed. Men hvad er det for en Paragraph, der saaledes omsnærer den danske Konges Magt, hvis dette Udkast gaaer igjennem? Jeg har ikke fundet Andet i den Henseende, end hvad der staaer i § 14; men skulde jeg have taget feil, saa tvivler jeg ikke paa, at jeg vil blive underrettet derom. Det hedder i denne Paragraph: „Ministrene for Monarchiets Fællesanliggender udgjøre, i Forening med Ministrene for Landsdelenes særlige Anliggender, under Kongens Forsæde Geheime=Statsraadet, hvori ogsaa Thronfølgeren, naar han er myndig, og den eller de af de øvrige kongelige Prindsler, som Kongen dertil maatte kalde, tage Sæde“. Den ærede Premierminister gif igaar i sit Svar paa denne Bemyndning af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) tilbage til Forordningen af 26de Juli 1854, hvori den samme Paragraph findes, og denne Forordning forsvares jo af den ærede Rigsdagsmand (Tscherning: Nei!); idetmindste har den ærede Rigsdagsmand modtaget Plads i Rigsraadet. (Tscherning: Ja, det er en anden Sag). Jeg skal imidlertid gjøre opmærksom paa, at vi finde ganske det Samme i § 21 af Danmarks Riges Grundlov af 5te Juni 1849 (Nei!). Ja, jeg skal tillade mig at læse Ordene op, saa kan man jo senere bevise mig, at det ikke er rigtigt. Det hedder i denne § 21: „Ministrene i Forening udgjøre Statsraadet; Forsædet føres af den, som af Kongen er udnævnt til Premierminister;“ og her i § 14 staaer der, at Ministrene for Monarchiets Fællesanliggender udgjøre, i Forening med Ministrene for Landsdelenes særlige Anliggender, under Kongens Forsæde, Geheime=Statsraadet. Det Særlige skal altsaa ligge i Ordet „Geheime“. Jeg er ingen Elsker af Ordet „Geheime“; men der skjuler sig ikke nogen Fare, som besnærer Kongens Magt, i Ordet „Geheime“, og endnu mindre kan man udlede det derfra, at der staaer: „under Hs. Majestæts eget Forsæde.“ — Naar man vil see, hvorfra dette skriver sig, da er det ogsaa udtalt i det forhen-